

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 64Ek/1388/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118341535
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Segečová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6118341535.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného B.. E. Y., advokáta, T.: XX XXX XXX, so sídlom V. XXXX/XX, XXX XX K., proti povinnému T.. Y. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Z. XXX, vedenej pred súdnym exekútorom JUDr. Stanislavom Sklenárom, so sídlom exekútorského úradu Vrbovská 96, 921 01 Piešťany, pod sp. zn. 148EX 442/18, o vymoženie 347,79,-EUR s prísl., rozhodujúc o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 64Ek/1388/2018 zo dňa 11. novembra 2019, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 64Ek/1388/2018 zo dňa 11. novembra 2019 **z a m i e t a**.

II. Súd oprávnenému **n e p r i z n á v a** náhradu trov konania o sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 64Ek/1388/2018 zo dňa 11. novembra 2019.

o d ô v o d n e n i e :

1. Na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, doručeného súdu dňa 19.9.2018 sa začalo proti povinnému exekučné konanie pre vymoženie pohľadávky oprávneného, priznanej na základe vykonateľného exekučného titulu, ktorým je rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn. 16C/14/2017 zo dňa 1.12.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.2.2018 a vykonateľnosť dňa 21.2.2018 (ďalej len „exekučný titul“).

2. Vykonaním exekúcie poveril tunajší súd Poverením sp. zn. 64Ek/1388/2018 dňa 15.10.2018 súdneho exekútora JUDr. Stanislava Sklenára, so sídlom exekútorského úradu Vrbovská 96, 921 01 Piešťany. Doručením poverenia súdnemu exekútorovi dňa 15.10.2018 sa začala exekúcia vykonávaná v neprospech povinného.

3. Napadnutým uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 64Ek/1388/2018 zo dňa 11.11.2019, vydaným vyšším súdnym úradníkom, súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

4. Vyšší súdny úradník v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že nezistil žiadny zo zákonných dôvodov na zastavenie exekúcie, ktoré sú taxatívne uvedené v ustanovení § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie tvrdil, že v konaní, v ktorom bol vydaný exekučný titul, on ako fyzická osoba nebol pasívne vecne legitimovaný. Exekučný titul smeruje voči právnickej osobe a nie voči nemu, o čom svedčí aj faktúra, ktorá bola podkladom pre jeho vydanie. Jeho súkromný účet je preto zablokovaný neoprávnene a žiadal ho odblokovať. Oprávnený k tvrdeniam povinného uviedol, že sa nimi už zaoberal súd v konaní, v ktorom bol vydaný exekučný titul. Vyšší súdny úradník po preskúmaní súdneho spisu poukázal na materiálnu a formálnu právoplatnosť a vykonateľnosť exekučného titulu a k tvrdeniam povinného uviedol, že pre exekučný súd je v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania,

t.j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal, pričom exekučný súd prihliada len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu. Povinný tak nemôže v návrhu na zastavenie exekúcie namietat' skutočnosti, ktoré vznikli pred vydaním exekučného titulu. Vyšší súdny úradník poukázal ďalej na to, že vo vykonávacom konaní exekučný súd vychádza z vykonávaného rozhodnutia, ktorým je viazaný a neprislúcha mu čokoľvek na ňom meniť ani ho akokoľvek vecne preskúmať alebo rušiť. K uvedeným tvrdeniam odkázal aj na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 663/2016 zo dňa 7.9.2016. Ďalej vyšší súdny úradník uviedol, že z exekučného titulu zistil, že žalovaným je fyzická osoba - povinný tak, ako ho uviedol oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie, pričom súd v základnom konaní sa v odôvodnení exekučného titulu zaoberal aj otázkou jeho pasívnej vecnej legitímácie. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, keďže povinný v návrhu na zastavenie exekúcie neuviedol ani relevantným spôsobom nepreukázal žiadne okolnosti, ktoré by boli spôsobilé obsahovo naplniť niektorý z dôvodov, ktoré Exekučný poriadok v ustanovení § 61k ods. 1 spája so zastavením exekúcie, vyšší súdny úradník návrh povinného na zastavenie exekúcie, podľa ust. § 611 ods. 3 Exekučného poriadku, ako nedôvodný zamietol.

5. Proti takémuto uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, ktoré bolo povinnému doručené dňa 14.11.2019, podal povinný dňa 28.11.2019, teda v zákonom stanovenej lehote, sťažnosť.

6. V podanej sťažnosti povinný uviedol, rovnaké skutočnosti, ktoré uviedol už v návrhu na zastavenie exekúcie. Opätovne tvrdil, že ako fyzická osoba bol v konaní, v ktorom bol vydaný exekučný titul označený omylom, rovnako ako aj v exekučnom konaní. Pasívne legitimovaným subjektom v základnom konaní bola právnická osoba, za ktorú on konal len ako likvidátor a preto si oprávnený môže uplatňovať svoj nárok v exekučnom konaní len voči danej právnickej osobe. Opätovne predložil súdu faktúru aj upomienku, ktoré boli vystavené na právnickú osobu, nie na neho. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol, aby súd exekúciu vedenú voči nemu vyhlásil za neprípustnú a zastavil.

7. Súd dňa 5.12.2019 zaslal sťažnosť povinného na vyjadrenie oprávnenému. Oprávnený sa k sťažnosti povinného, v súdom poskytnutej lehote, nijakým spôsobom nevyjadril.

8. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

9. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

10. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

11. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

12. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

13. Po preskúmaní veci sa sudca stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka, ktoré považoval za dostatočné, jasné, zrozumiteľné a presvedčivé. Súd naň v podrobnostiach preto odkazuje. Vyšší súdny úradník sa v dostatočnom rozsahu a právne správne vysporiadal s tvrdeniami povinného uvedenými v podanom návrhu na zastavenie exekúcie ako aj s tvrdeniami oprávneného. Sudca preto dospel k záveru, že sťažnosť povinného je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť.

14. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 12. odôvodnenia, sudca nad rámec uvedeného k argumentácii povinného v podanej sťažnosti uvádza, že ustanovenie §61k ods. 1

Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré súd exekúciu zastaví, pričom povinný, ako nositeľ dôkazného bremena k svojim tvrdeniam, musí v návrhu na zastavenie exekúcie uviesť okolnosti, ktoré podľa neho, po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

15. Je potrebné zdôrazniť, že tak, ako na to správne poukázal aj vyšší súdny úradník, exekučný súd nie je oprávnený preskúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, teda preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánu) vydaného v základnom konaní (tzv. materiálnu vykonateľnosť). Obsahom exekučného titulu je exekučný súd viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania, (aj vtedy ak by existovali), sa do exekučného konania neprenášajú. To znamená, že vytýkané nedostatky vzniknuté v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR 20Cdo/1940/2008). Nemožno preto prisvedčiť obrane povinného, ktorý v návrhu na zastavenie exekúcie, ako aj v podanej sťažnosti, uvádza skutkové tvrdenia, ktoré vychádzajú z právnych skutočností a právnych úkonov, ktoré boli dané už pred vydaním exekučného titulu (týkajúce sa jeho pasívnej vecnej legitímácie v konaní, v ktorom bol vydaný exekučný titul) a s ktorými sa, v konaní v ktorom bol exekučný titul vydaný už vysporiadal súd prvej inštancie. Na namietanie a posúdenie tejto skutočnosti bol priestor práve v konaní, v ktorom súd rozhodoval o vydaní exekučného titulu, pričom ak povinný nesúhlasil s vydaným rozhodnutím súdu prvej inštancie, mal možnosť podať voči nemu odvolanie s cieľom, aby jeho skutkové tvrdenia právne posúdil aj súd vyššieho stupňa. Práve v podanom odvolaní mal uplatniť všetky svoje námietky a výhrady k rozhodnutiu súdu prvej inštancie, čo však neurobil. Rozsudok súdu prvej inštancie preto nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť. Skutočnosť, že sa povinný subjektívne nestotožňuje so závermi a právnou argumentáciou súdu prvej inštancie, neznamená že jeho tvrdenia bude preskúmať exekučný súd. Exekučný súd, ako už bolo uvedené, nie je ďalšou odvolacou inštanciou a nie je ani príslušný skúmať správnosť exekučného titulu z pohľadu hmotného práva (pasívna vecná legitímácia žalovaného) a ani nijakým spôsobom nemôže zasahovať do práva priznaného v exekučnom titule, či ex ante poskytnúť ochranu povinnému v rozpore s výrokom právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia. Ochrana hmotnoprávnych vzťahov subjektov práva je potrebné rozlišovať a aj poskytovať v závislosti od procesnoprávneho štádia konania, v ktorom sa vzťah subjektov práva nachádza, t.j. či ide o tzv. základné konanie, v ktorom nadobúda pôvodné ohrozené alebo porušené subjektívne právo príslušnú procesnú ochranu a to v podobe právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia, alebo ide o konanie vykonávacie - exekučné, ktorého zmysel spočíva v uskutočnení núteného výkonu subjektívneho práva z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia, ktoré povinná strana nespĺnila dobrovoľne, ktorú exekučný súd poskytuje zabezpečením efektívneho vymáhania uplatneného judikovaného nároku oprávneného a súčasne zabezpečením primeranej ochrany základných práv povinného. Ochrana práv a právom chránených záujmov vo vykonávacom konaní, však už nie je spojená s opätovným hmotnoprávnym skúmaním porušeného subjektívneho práva, ktorého skúmanie a posudzovanie už bolo predmetom ochrany práv subjektov v základnom súdnom konaní. Podstatou exekučného konania je nútené uskutočnenie výkonu príslušného vykonateľného rozhodnutia a s tým spojená ochrana práv a právom chránených záujmov účastníkov exekučného konania. Rozsah prieskumnej činnosti exekučného súdu je obmedzený na to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotno-právne legitimovaní z exekučného titulu.

16. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať na to, že právny poriadok Slovenskej republiky vychádza zo zásady „vigilantibus iura scripta sunt“, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod.. To platí obdobne aj o využívaní zákonných procesných ustanovení včítane využitia možnosti podania opravných prostriedkov (citované z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Sžf 65/2011).

17. V posudzovanom prípade súd zistil, že oprávneným predložený exekučný titul, ktorým je rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn. 16C/14/2017 zo dňa 1.12.2017, nadobudol právoplatnosť dňa 17.2.2018 a vykonateľnosť dňa 21.2.2018 a je spôsobilým exekučným titulom. Právo priznané exekučným titulom je priznané v prospech oprávneného a povinnosť ním uložená smeruje voči

povinnému, ktorý je v exekučnom titule označený ako fyzická osoba, teda tak, ako povinného správne označil oprávnený aj v návrhu na vykonanie exekúcie.

18. Po preskúmaní súdneho spisu preto možno konštatovať, že v posudzovanom prípade sa exekúcia vedie na podklade spôsobilého exekučného titulu, ktorý je vykonateľný aj po materiálnej aj po formálnej stránke a z ktorého je zrejmé, kto má plniť, komu má plniť, akú povinnosť a v akej lehote má plniť. Na základe uvedených skutočností, sudca konštatuje, že nezistil, žiadny rozpor medzi podaným návrhom na vykonanie exekúcie a Exekučným poriadkom, ktorý by odôvodňoval povinným tvrdený dôvod na zastavenie exekúcie, t.j. skutočnosť, ktorá by bránila vymáhateľnosti exekučného titulu v zmysle § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, a tento dôvod na zastavenie exekúcie súd preto považoval za nepreukázaný.

19. Teda, vychádzajúc zo skutočností, že povinný neuviedol a nepreukázal v podanej sťažnosti žiadne skutočnosti odôvodňujúce, v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, sudca podanú sťažnosť považoval za nedôvodnú a zamietol ju, pretože nezistil žiadny zákonný dôvod na zastavenie exekúcie.

20. Podľa ust. § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

21. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

22. Podľa § 199e vety prvej a druhej po bodkočiarku Exekučného poriadku ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby.

23. Keďže povinný inicioval návrhom na zastavenie exekúcie exekučný spor s oprávneným, súd rozhodoval v súlade s § 199d a nasl. Exekučného poriadku aj o náhrade trov exekučného konania s tým súvisiacich.

24. Oprávnený si náhradu trov, ktoré by mu vznikli v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie neuplatnil. Vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení Exekučného poriadku o trovách exekučného konania, je súd toho názoru, že nakoľko exekučné konanie je zásadne konaním návrhovým a ako také je ovládané dispozičnou zásadou, je výlučne v dispozícii oprávneného, aký nárok voči povinnému si v ňom uplatní a aký nie. Súd tak nie je oprávnený (z úradnej moci) rozhodovať o takom nároku oprávneného, ktorý nebol zo strany samotného oprávneného v exekučnom konaní uplatnený. Keďže oprávnený nenavrhol, v rámci konania o návrhu povinného, vrátane konania o sťažnosti povinného, aby súd rozhodoval (v zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, v rámci dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie) o ďalších trovách exekúcie, súd oprávnenému trovu konania súvisiace s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a so sťažnosťou povinného, nepriznal.

25. Vzhľadom na uvedené sudca rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie. (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku).
Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§

202 ods. 4 Exekučného poriadku).